

ΤΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

ΥΠΟ Τ.

Κατά τὸ ἔτος 1952 ἐσημειώθη σοβαρὰ ἐξέλιξις εἰς τὸν τομέα τῆς ὀργανώσεως τοῦ λογιστικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ἐδόθη παρὰ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως ἰδιαιτέρα προσοχὴ διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀπασχολούντων τὴν τάξιν τῶν λογιστῶν ζητημάτων, χάρις εἰς τὰς προσωπικὰς ἐνεργείας τοῦ τότε Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ Διευθυντοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ. κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων ποὺ εἶχον ἐπιλυθῆ, καθηρτίσθησαν καὶ κατετέθησαν εἰς τὴν τότε Βουλὴν δύο σημαντικὰ λογιστικὰ νομοσχέδια : α) τὸ νομοσχέδιον περὶ ὀργανώσεως τοῦ Σώματος τῶν ὄρκωτων λογιστῶν «ΣΟΛ» καὶ β) τῆς ὀργανώσεως τοῦ Σώματος τῶν ἐπαγγελματικῶν λογιστῶν «ΣΑΛ»

Ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ σώματος τῶν ὄρκωτων Λογιστῶν χρονολογεῖται ἀπὸ δεκαπενταετίας περίπου. Κατὰ τὸ 1936 καθηρτίσθη παρὰ τοῦ τότε Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἔγινε νόμος τοῦ Κράτους νομοσχέδιον περὶ συστάσεως σώματος ὄρκωτων λογιστῶν. Ὁ νόμος οὗτος ἠτόνισε καὶ οὐδέποτε ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν, λόγῳ τοῦ ὅτι μεγάλος ἀριθμὸς λογιστῶν, φιλοδοξούντων νὰ καταλάβουν τὴν θέσιν τοῦ ὄρκωτοῦ λογιστοῦ, ἤρχισε νὰ κινεῖται εἰς παρασηκιακὰς πολιτικὰς ἐνεργείας καὶ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἐκφυλισθῆ τὸ σῶμα, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς συστάσεώς του.

Κατὰ τὸ 1948 ἀνεκινήθη πάλιν τὸ ζήτημα τῆς συστάσεως τοῦ Σώματος τῶν ὄρκωτων λογιστῶν, δοθείσης ἀφορμῆς ἐκ τῆς ὑπογραφῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁμάδος Ἑγγλων λογιστῶν. Ὁ λογιστικὸς κόσμος δι' ἐπιτροπῆς διεμαρτυρήθη πρὸς τὴν κυβέρνησιν διότι ἠγγόνησε τοὺς Ἑλληνας λογιστάς, ἐδικαιολογήθη ὅμως ὁ τότε Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Στεφανόπουλος διὰ μέσου τοῦ ἐντεταλμένου ὀργάνου του ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι σῶμα ὄρκωτων λογιστῶν θὰ προσλάβῃ προσωρινῶς τοὺς Ἑγγλους, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ καθήρτιζε νομοσχέδιον διὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σώματος τῶν ὄρκωτων λογιστῶν, ὅπερ θὰ διεδέχετο τοὺς Ἑγγλους. Δέον νὰ σημειωθῆ, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἀρχικὴν σύμβασιν μετὰ τῶν Ἑγγλων, περιλαμβάνετο διάταξις διὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος.

Πράγματι, καθηρτίσθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ μεγάλη ἐπιτροπὴ ἧτις καὶ ἐργασθεῖσα πλέον τοῦ ἔτους, κατώρθωσε νὰ συντάξῃ ἓν σχέδιον νόμου, τὸ ὁποῖον, παρὰ τὰς ἀτελείας του, ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν διὰ τὴν σύστασιν τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων ὄρκωτων λογιστῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἤρχισε ἀγῶν ἐκ μέρους τῶν Ἑγγλων, οἵτινες καὶ συνεπικουρούμενοι ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς, ἐπέτυχον τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ κατάστασις αὕτη τῆς ἐκκρεμότητος διήρκεσε μέχρι τοῦ 1952, ὅτι κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου ὁ κ. Στρ. Παπαϊωάννου, ὅστις ἐπανέφερε τὸ ζήτημα ἐπὶ τάπητος. Παρὰ τὰς ἐμφανεῖς πλέον ἀντιδράσεις τῶν Ἑγγλων λογιστῶν καὶ τῶν Ἀμερικανῶν, συνεστήθη ὀλιγομελὴς ἐπιτροπὴ, ἧτις ἐπεξεργάσθη καλύτερον τὸ νομοσχέδιον καὶ κατετέθη τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ ἐπελθοῦσα διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ προκήρυξις τῶν ἐκλογῶν ἐματαιώσαν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομο-

σχεδίου τούτου ως επίσης και τοῦ ἑτέρου λογιστικοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως σώματος ἀνεγνωρισμένων λογιστῶν, περὶ τοῦ ὁποίου θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω.

Ἀντιθέτως, δυστυχῶς, οἱ Ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν υπέγραψαν μετὰ ὁμάδος ἄγγλων ὀρκωτῶν λογιστῶν τριετῆ σύμβασιν θαρύνουσαν μὲ δεκάδας δισεκατομμυρίων τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ ἀποτελοῦσαν ὕβριν κατὰ τοῦ λογιστικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, ἀνεξαρτήτως τοῦ κυρίου γεγονότος, ὅτι ἀποτελεῖ ἠθικὴν μείωσιν διὰ τὸ Κράτος.

Τὸ καταρτισθὲν σχέδιον νόμου περὶ συστάσεως σώματος ἀνεγνωρισμένων λογιστῶν ΣΑΑ ἐπεξεργάσθη ἐπιτροπὴ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐμπορίου, ἀποτελεσθεῖσα ἐκ καθηγητῶν τῶν ἀνωτέρων σχολῶν, ἀντιπροσώπων τῶν ὑπουργείων Ἐμπορίου, Οἰκονομικῶν καὶ Συντονισμοῦ, καὶ ἐπαγγελματιῶν λογιστῶν. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου προεβλέπετο ἡ ὀργάνωσις τοῦ σώματος καὶ ἡ μεθοδικὴ ἐξυγίανσις τούτου ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν σχέσιν δύνανται νὰ ἔχουν μὲ τὸ λογιστικὸν ἐπάγγελμα. Διὰ τοὺς μέχρι τοῦδε ἀσχοῦντας τὸ ἐπάγγελμα, παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὸ σῶμα, πλὴν ὅμως, ἀναλόγως τῶν πνευματικῶν καὶ τεχνικῶν προσόντων των καὶ τῶν ἐτῶν τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, θὰ ἐντάσσωνται εἰς τὴν ἀντίστοιχον διαβάθμισιν, ἥτις εἶναι τοῦ ἀρχιλογιστοῦ, τοῦ λογιστοῦ καὶ τοῦ βοηθοῦ. Διὰ τοὺς ἐξερχομένους τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἐμπορικῶν σχολῶν καὶ ἐπιθυμοῦντας νὰ ἀσκήσουν τὸ λογιστικὸν ἐπάγγελμα, οὐδεὶς περιορισμὸς ὑφίσταται πλὴν τῆς ἐντάξεώς των εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ βοηθοῦ. Οὗτοι, μετ' ἀνάλογον ἀσκήσιν, θὰ καταλαμβάνουν τὰς ἀνωτέρας θέσεις ἱεραρχίας, ἀφοῦ συμπληρώσουν ὄρισμένον ἐτῶν ὑπηρεσίαν καὶ μετὰ εὐδόκιμον ἐξέτασιν ἐνώπιον τῆς κατὰ νόμον ὀριζομένης ἐπιτροπῆς.

Τέλος, διὰ τοὺς λογιστὰς ἐκείνους οἵτινες δὲν ἔχουν τὴν ἀνάλογον πνευματικὴν καὶ τεχνικὴν μόρφωσιν, καὶ δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐξελιχθοῦν εἰς τὰς ἀνωτέρας βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας, ἐλήφθη πρόνοια ὅπως φοιτήσουν εἰς εἰδικὴν σχολὴν μετεκπαιδεύσεως, διὰ νὰ ἀποκτήσουν ὅλα τὰ νόμιμα προσόντα διὰ τὴν μελλοντικὴν σταδιοδρομίαν των. Τέλος, ἐλήφθη πρόνοια ὅπως ἐκ τῶν πόρων τοῦ σώματος συσταθῇ ὁ οἶκος τοῦ λογιστοῦ καὶ βιβλιοθήκη, καὶ προικοδοτηθοῦν αἱ σχολαὶ ἐκεῖναί αἵτινες καταρτίζουν ἐπιστήμονας λογιστὰς.